

Tag glæden på forskud – tanker til St. Bededag

En klumme af sognepræst Morten Munch

Bededag i en coronatid

Fredag d. 8. maj er det St. Bededag. Bededage har historisk bl.a. sin baggrund i urolige tider med krig og pest. På bededagene gjorde man bod og bad om fred og en bedre fremtid. I den nuværende coronakrise ser vi efter løsninger hos lægevidenskaben, men det udelukker ikke troen og bønner. Gud har sat os som medskabere på skaberværket og livets trivsel. Derfor bedes der også ved online-gudstjenester om Guds velsignelse over den indsats, der gøres i sundhedssektoren og andre samfunds bærende institutioner. Vi er ikke statister i et skuespil, der er bestemt af en udefrakommende magt. Vi er aktører og medspillere i Guds opretholdende skabelse. Det, vi gør med kloden og hinanden, har konsekvenser. Modsat er Gud heller ikke en statist i vores og klodens liv. Gud er dybt involveret i sit skaberværk og inviterer os til et partnerskab, der har bønner som et vigtigt udtryk sammen med handling og etisk ansvarlighed.

Er taknemmeligheden blevet hjemløs?

Bøn er menneskets åbenhed for Gud i en dobbeltekendelse af, at vi ikke selv er Gud, men kommer fra Gud og hører til hos ham. Bøn er hjemlængsel, ikke som verdensflugt men som ny tilknytning til denne verden som en del af Guds skabelse og som udtryk for Guds omsorg. Bøn er at lade sig møde som menneske af Guds større virkelighed. I både underskud og overskud. I underskud er bøn et håbets sprog, der hjælper os med at se andet og mere end problemerne. I overskud giver bønner vores taknemmelighed en større adresse end os selv, for uden Gud er taknemmeligheden for livet dybest set hjemløs.

Glæde på forskud

Aftenen inden Store Bededag er det tradition at spise varme hveder. Det skyldes, at bageren skulle holde lukket på bededagen og derfor bagte særlige hvedestykker, der kunne købes aftenen inden og varmes i hjemmene næste dag. Måske var duften fra det friskbagte brød så tilløkkende, at man fik for vane at spise det allerede aftenen inden bededagen. Juleaften d. 24. december er et andet eksempel på, at vi er et folkefærd, der gerne tager glæderne på forskud, idet selve juledag som bekendt først er d. 25.

Overordnet har vi nok mere tendens til det modsatte: At tage sorger og bekymringer på forskud. Derfor er Bededags-traditionen med varme hveder en kærkommen øvelse i at tage flere glæder på forskud. Selvfølgelig skal vi ikke sælge skindet, før bjørnen er skudt, som ordsproget siger. Men der er rigtig mange glæder, vi godt kan tage på forskud uden at miste den sunde fornuft og den gode realitetssans.

Hvor let kan vi ikke snyde os selv i den hæsblesende livskarrusel. "Når jeg engang har opnået det, jeg haster gennem livet for at opnå, vil jeg standse op, nyde livet, glædes og sige tak". Bønner er en hjælp til at tage glæden på forskud – glæden over mine medmennesker, glæden over naturen, glæden over Guds tilgivende og bærende kærlighed, der når mig lige der, hvor jeg befinder mig i livet.

Livsforandrende glædesdryp

Jo – det bliver skønt, når vi kommer på den anden side af den nuværende bølgegang i verdenssundheden og den globale økonomi. Men det er nu, vi lever. Bøn behøver ikke være lange seancer. Vi kan sprede bønner ud over dagen som små livsforandrende glædesdryp, hjertesuk og takkebønner. Det gør livet større og forbinder os med troens glæde i Herren, der overgår al forstand.

Må St. Bededag minde os om at tage glæderne mere på forskud – også evangeliets glædesbud!